

Telefon-szám: 52.

Szerkesztőség:

Rimaszombatban, Erzsébet-tér 9. szám. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.

Fél évre . . . 4 korona.

Negyedévre . . . 2 korona.

Egyes szám ára 20 fillér.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

A Gömörvármegyei községi- és körjegyző-egylet hivatalos lapja.

MEGJELENIK HETENKÉNT EGYSZER: VASÁRNAP.Felelős szerkesztő: **KOMÁROMY ISTVÁN.**

Telefon-szám: 52.

Kiadóhivatal:

Rimaszombatban, Erzsébet-tér 9. szám alatt a könyvnyomdában. — Ide intézendők a kiadóhivatali illető előfizetés, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalás.

A hirdetés díja:

Egy háromsoros petítor térfogata 15 fillér. Több-szöri hirdetésnél árkedvezmény. Nyilttér sora 50 fill.

Felülírtések és egyéb nyugtázások közlési díja soronként 10 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legcélszerűbben postautalványon eszközölhető. Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.

Heti krónika.

A mai nappal október hó 9-ikébe léptünk. Oly gyorsan fordul a föld tengelye körül, hogy egy nap csak addig tart: míg felébredünk: álomra hajtjuk fejünket — és ismét felébredünk. A megmérhetetlen nagy mindenségben pedig még szédületesebb gyorsasággal haladnak a világtestek, közöttük apró kis földünk is s ez a rendszer szerinti haladás emberi számítás szerint az idő, melyből egy hét csak elenyésző csekély parányi idő.

De az ember életében és az ezt kifejező eseményekben egy hét is sokat jelenthet, — egy hét is elegendő arra, hogy az emberiség századokát ugorjék előre vagy vissza, mint a szerkesztésben megromlott óra. —

A világ legnagyobb szenzációja ma a portugáliai forradalom kitörése, mely egy nap alatt változtatta meg azokat az állapotokat, melyeket századok nem voltak képesek megingatni. Hogy végeredményében hasznos, vagy káros lesz-e ezen nagy emberi evolúció, a jövő fogja igazolni: de egy kétségtelen, hogy ez volt a múlt hét legfontosabb világeseménye.

De ezek után térjünk vissza a mi esendes otthonunkba, hol panaszra nincsen ok, hol a béke honol felettünk és a nyári pihenő után már minden műhelyben folyik a munka.

Képviselőink már mind Budapesten időznek és komoly munkával töltik idejüket, mert válasz-

tóik érdekében csütlenek-botlanak és sietnek megkeresni azokat a forrásokat, honnan csak eredményt meríthetnek az őket felkereső választók javára.

Az eseményeket tehát nálunk semmi sem zavarja csak a kolera rémlire, mely már a fontos megelőző hatósági intézkedések folytán apadóban van. — Nem győzzük eléggé dicsérni a hatóságok éber és eredményes eszelekvését, melyet e téren hirtelen kifejtettek. Alispánunknak a múlt héten kiadott üdvös és erélyes rendelete folytán minden városunkban és községünkben a köztisztaság terén oly kép jelentkezett, mintha ünnepre, vagy valamely magas vendég fogadására készülének a lakosok. Minden esatornát kiástak, kitisztítottak és minden zugot kisépérték s mindent fertőtlenítő mésszel vontak be. Nálunk tehát ez az események legfontosabbika, mely népünket egy fegyver nélküli nagy öldöklő veszedelemtől menti meg.

A vérszentes időben, a mennyiben az idő engedi, folyik serényen a vetés munkája is, melyből a jövőre a mindennapi kenyér kél ki részünkre és takarítják be gondosan a télire valót.

A multság is szépen illeszkedik be a rendszeres munka keretébe. Vármegyénk urai szenvedélyvel üzik a sebes nyulat a dobriai fensíkon, mert még ma is folyik az agarászverseny. Hires vármegyénk nem akar felhagyni e szép és nemes sporttal, melyet apától öröklött és

hála Istennek van még földje és birtoka, hol az agarászat szenvedélyének áldozhat. — Bizonyos büszkeséggel tekintünk végig azon a délczeg lovas gárdán, mely a mezőnyön sorakozik és a régi magyar lovas bravurokat mutatja be és nem engedi régi dicsőségünk fényét homályosulni. E dicsőségben versenyben vannak velünk idegen előkelő vendégeink is, kik eljöttek erőpróbára azért a szép díjakért, mit a földművelésügyi kormány és az egylet kifizet.

A múlt évben a miénk hozták el idegenből a dicsőség ezüst serlegét, most pedig azt óhajtuk: ne engedjék elvinni innen, hogy vármegyénk ebben is a régi és híres maradjon!

Elismerést az érdemnek!

Ily címmel vettük lapunk egyik régi jelestollu munkatársától az alábbi sorokat, melyek viszhangját képezik a legutóbbi városi képviselőtestületi közgyűlésről szóló referátának. Igaz, hogy a közlemények halmaza miatt csak futólag emlékezhetünk meg a gyűlésen tárgyalt nagyfontosságú eseményről, mely alapkövét képezi városunk fejlesztésének, de nem mulasztjuk el az alkalmat, mihelyt aktuálisabbá válik az ügy, arról bővebben fogunk megemlékezni. Most kommentár nélkül adjuk a közönség megnyilatkozásának tekintendő következő sorokat:

„A múlt tanulságai nyomán a jövő megalapozása a jelen feladatát képezi.

A városunk kormányzásának élén álló férfiak e feladatnak derekasan felelnek meg: Vizvezeték, világítás,

évek elején sokat megfordultam rokonomnak Dienes Jánosnak a „Három rózsá” bérlőjének családjánál; lévéen az ő Janesi fia iskolatársam, kegyeres pajtásom.

A kéziratot egy szépirodalmi lap szerkesztője akarta közölni, a ki időközben megbukott a választáson, nem lehetett a „Petőfi Társaság” tagja, hiába biztattam, hogy megszerzem a Papp András-féle ház homlokrajzát, a melyt az első hirdás után emlékeztetből is papírra rajzolt a néhai háztulajdonos unokája Árpád.

Biztattam a szerkesztőséget azzal is, hogy megtalálta a magyar nemzeti Muzeumban az Adorján emlékkönyvét, adok feljegyzéseket arról is; migsem bebonyodott előttem a dolog, hogy az irodalom ma első sorban üzlet.

A Petőfi imádói közt Rimaszombatban senkit se tolhatok jobban homlokterébe mint Papp Samut, a magyar forradalom lezmegátalkodottabb hívét. Úgy-e kevesen emlegetik őt ma?

Mielőtt megőrült, magától Papp Samutól vették szülőim azt a borjú bőrrrel bevont classicus formájú ládát, a melyben a gömöri nemzetőrök leváltára volt a padlásunkon elrejtve; de a mely iratok nagy részét kalács-sütés alkalmával — sajnos — a tepsi aljára rakos gatta az édes anyám.

Minek is süttöm annyit mákos kürtöt meg fonott kalácsot; inkább tette volna el az okmányokat a halásabb utókornak, a kalácsról a fia örömet lemondott volna.

Jól van. A házunkat a fiánczok vették haszonbérbe — hát féltünk.

1856-ban Lőcsére mentem német szóra, s ezzel a ládával vándoroltam tizenhárom esztendeig ma is megvan s azon az emlékezetes helyen diszeleg, a hol legelőször ült mellettem egy kékszemű kis leány, a kit éppen negyven esztendeje most, hogy az oltár elé vezettem s a kit harmad éve temettem el másodsor. . . .

Temetem minden nap. . . .

De a nemzetőrök egy kérvényét mégis jól elrejtettem. Kossuth Lajos írta rá az indorsátát tulajdon kezével.

Id. Farkasfalvi Imre.

TÁRCZA.

Ut előtt.

Ütött az óra, ismét menni kell,
Kezemben van a vándorbot megint.
Hol állok meg? csak sejttem, nem tudom,
Nyer-e lelkem, vagy még többet veszít? . . .
A cél felé egy lépéssel közelebb,
Most úgy sejttem, — bár hogy mi vár reám.
Azt még mostan képzelni sem tudom,
Öröm vár-e, vagy szenvedés csupán?!

Derül-e rám boldog örömhóra,
A mit most még csupán elképzelek,
Mi most lelkem örömmel tölti el;
Hogy ott talán majd boldogabb leszek? . . .
Mert az életem mostan csak álmodás,
Valóságga majd csak akkor lehet,
Ha kiküzdvén a tűzött pályabért,
Ketten folytatjuk majd az életet.

És az lesz majd a szép álomélet,
Művész kezekkel festett égi kép,
Valósulva lesz a földi éden,
Melyet vihar sohsem szakgat, nem tép.
Ezért megyek s lelkem remélve száll,
A hely s jövőd bár ismeretlen,
De bízom a jóságos Istenben,
Hogy mit remélek, ott majd elnyerem.

Pósa Béla.

Petőfiről.

Körülbelül három esztendeje, hogy Petőfinek Rimaszombati tartózkodásáról néhány sort vettem papírra.

Meg is jelentek ezek a röpke sorok, mint visszaemlékezések a „Budapesti Hírlap” valamelyik számában.

Sokan mosolyogtak a fölött, hogy hogyan írhat valaki olyat a mit karonülő gyermekkorában élt át?

mintha bizony mi a francia forradalomba is ott lehetünk volna, mint a hogy a magyarban csakugyan ott voltunk!

És ime a tapasztalás beigazolta, hogy feljegyzéseim nem voltak hiabavalóságok.

Petőfinek azt az egyetlen fenmaradt névjegyet, a melyet ismerünk azóta küldte be Jánosiból a György Dániel özevgye a „Petőfi Muzeumnak.” Tehát corpus delicti is volna. Elsőrendű okirat! hátha akadna ott több is?

Lucskos időben, szakadó esőben vacsorált Petőfi a Három rózsá-hoz címzett vendégfogadóban, mikor a névjegyet tisztelt barátjának György Daninak elküldötte, s arra kérte jönné oda, ahol az ő társaságában már előzőleg ott voltak Széplaky Lajos, Husz János (írói nevén Jenő), Adorján Boldizsár és többen.

Azóta tudtam meg hitelt érdemlő kuttókból, hogy a Papp András házában halt meg a költő, a csurgókuthoz közel, a régi temető utczában első emeleten, illetőleg egy padlásszobában.

A költő, a kit Rimaszombatban 1845-ben választottak meg Gömörvármegye táblabírájává, szép fekete magyar ruhába járt-kelt s e miatt ült ingujjban az ebédlöszobában s a miatt írta meg valakinek Kassára, hogy Rimaszombatban tanulta meg, hogy lehet az ágyból felkelni, hogy össze ne pelyhezzé a ruháját; igen, mert egy zsúp szalmán halt.

Persze a gömöri hölgyek szörnyen apprehendáltak ezért a kifejezésért, nyegleségnek tartották. Talán maga Petőfi is annak akarta, hogy tartsák. Különös fiatalember volt.

Gömörben meg Kistaludon a költő az Adorján Boldizsár vendége volt, Várgedében meg a Kubinyi Rudolfé, kinek arisztocraticus hajlamairól és nagy eszéről sok szépet beszélt annak idejében az édes atyám; legujjabban érdekes tárczát írt gróf Vay Sándor a „Pesti Hírlap” vasárnapi számában „Okos Rudi” cím alatt.

A Petőfi gömöri barátairól magam is kötöttem egy alkalommal egy kis bokkrétát; hisz azokat az uri embereket én még személyesen ismertem: mert az ötvenes

BERLINI VICTORIA Általános Biztosító Részvénytársaság

a Continens egyik legnagyobb biztosító intézete.

Vezérügynöke: KOHN ALBERT fakesereskedő RIMASZOMBAT. (Alapított 1853.)

Biztosítási állomány 1909. december 31-én	2076730185 kor.
Vagyon 1909. december 31-én	882298188 „
Bevétel 1909. évben	18-229285 „
Nyereség	38647367 „

Biztosít a leg-lesőbb díj mellett
Példa: 1000 koronás elérés és halál esetére szóló biztosítás
 25 évi időtartamra egy 30 éves egyénnek csupán 568 koronára a kerül.
Már 878. óta az összes díjfelvételek 3%-ával emelkedő osztalék fizetettik ki.

Liberális, rövid biztosítási feltételek.
 Életfogytalan biztosítás, vasúti és gőzhajó szerencsétlenség ellen
 Gyermek- és népbiztosítás orvosi vizsgálat nélkül.
 Egyszintű eszközök:
 Tűz, jég, betöréses lopás, halosot, szavatoss ág és állatbiztosításokat a legelőnyösebb díjak és feltételek mellett.

Teljes tisztelettel KOKHN ALBERT.

vágóhid, vasút, városi ut és a közjólétet szolgáló többi intézmény létesítése és fejlesztése a nagyközönség elismerését méltán váltják ki. És mi, mint a közvélemény szószólói az elismerésnek koszorúját szívesen tesszük le polgármesterünk és hű segítő-társainak munkaszámlájára!

Hogy ezek a véletlen folytán V. betűn kezdődő intézmények egy rég óta táplált színtén V. betűn kezdődő közóháj hathatós előfeltételei, talán mondandunk sem kell, t. i. hogy a véderő egy része városunkban nyerjen elhelyezést.

Sokan attól tartanak, hogy a katonaság itteni elhelyezése a drágaságot fokozni fogja. Lehet, hogy a kezdet kezdetén; de a fokozott kereslet fokozott kínálatot teremt. Ha drága lesz a lakás, megjön az építkezési kedv. Ha drága lesz az élelem, emelkedni fog környékünkön az élelmi szerek termelése és piacra vetése. Már a kaszárnyák építésekor épülni fognak az új magánlakások. Már az építőmunkások élelmézésére nagyobb lesz az élelmi szerek felhalmozása.

Az akciónak mindég megvan a reakciója! Az idő kiegyenlíti az ellentéteket, nivellál. És egy város életében sohasem a pillanatnyi előny az irányadó, hanem az állandó jólétnek megteremtése, megtartása és előrevitele — ha erőmegfeszítés árán is. Sokszor egy kis damnum emergens a lucrumok hosszú sorának kezdete. Ha a magot elvetjük, várhatjuk csak a termést!

A képviselőtestület mult ülésének idevágó határozatai oly fényes perspektívát nyitottak előttünk városunk jövőjét illetően, hogy az a lakosság mindazon tagjait, a kik gondolkodni és érezni tudnak, gyönyörrel tölti el.

Adj a Isten, hogy a kik a magot elvetették, élvezhessék sokáig a gyümölcsét is! Sz. M.

A tanítói internátus kérdéséhez.*

A „Gömör Kishont” f. évi 40-ik száma ehhez a kérdéshez két cikkben is hozzá szól. Nagyon helyes, hisz annál jobban tisztázódnak az eszmék, minél több oldalról lesznek megvilágítva, s minél több ember szól hozzá, de csak jóakarattal. Ha csipkedünk, szurkálunk s az ellentét minden médon lekicsinyeljük, neki minél több keserűséget okozunk, lehet, hogy talán elkedvetlenítjük a további harcztól, s az ölnkbe hull a győzelem gyümölcse, de alig hiszem, hogy a győző az így nyert győzelemben valami nagyon sok örömet találjon.

Legmélyebb sajnálatomra azt tapasztaltam, hogy a „Gömör Kishont” legutóbbi számában megjelent cikkét, az internátus ügyével foglalkozó — de különösen az első cikk — telis tele van csipkedéssel s a lekicsinylés tegyverével akarja keresztül vinni, hogy elhallgattatva az ellenzék, megvétsse a rimaszombati régi gimnáziumi épületet a tanítóssággal.

Az ilyen lekicsinylő csipkedésre az volna a természetes válasz, ha semmit sem válaszolnék, de minthogy az én személynem, bár név nélkül — de a ki a viszonyokat ismeri, tudja, hogy rám szól — legtöbbit van érintve, kénytelen vagyok szót kérni, nehogy gyávasággal vádoltassam.

Hát legelőször is tiltakozom ama szavak ellen, melyeket cikkíró ur nekem és társaimnak tulajdonít, hogy t. i. „a bizottság egyes tagjai ez alkalommal is kijelentették, — mint a közgyűlésen — hogy inkább semmiféle internátusra szükség nincs, minthogy a Rimaszombati és a régi ref. gimnáziumban helyeztessék el.” Hát én ugy tudom és úgy tudja a tornaljai gyűlésen jelen volt összes tanítósság, hogy én magam voltam a ki tiltakoztam a régi épületnek megvétele ellen. De, hogy azt valaki az én számból hallotta volna, hogy inkább internátus se legyen, minthogy az Rimaszombati legyen, egy kissé merész állítás, s a ki ezt állítani merészli, hogy tölem hallotta, enyhén szólva: hallucinációban szenved. A szept. 21-iki értekezleten is kifejeztem azt azon véleményemnek — tessék rá vissza emlékezni: — „van Rimaszombatiak elég telke, hogy új épületet emelhessünk rajta.”

A tisztelt cikkíró nagyon fitymálva emlegeti, hogy én a tanítók lelkesedését nagyon is nullára szálítottam le. Hát nem volt jelen talán cikkíró ur, mikor kijelentettem, hogy én magam jót állok 1000 koronáért, jéjjenek utánam, hisz 60000 kor. kölcsönből 300 tanítóra csak 200 kor. esik, pedig a gömői tanítóegylet talán 400 tagnál is többet számlál, akkor meg csak 150 kor. esik egyre. Hanem persze az a retentó vihar, mely engem a tornaljai gyűlésen még a föld színéről is elakart seperni, egy kissé megtévesztő cikkíró urat, mert az összes tanítói lelkesedést oda összpontosította; de hisz az nem csuda, hogy oly feltétlen helyesnek vélték az előadói javaslatot, a hangulat után itélve — hisz e miatt a hangulat miatt nem szólalt fel az a híres „sajómenti ellenzék,” s igazza volt.

Nagy volt a felbuzdulás a templomban, kettős tüzes nyelvek szálltak az emberekre s magas fokra heviték a lelkesedést bennük. Csak végtelenül csudálkozom egyik rimavölgyi kollégának a nyilatkozatán, mit a tornaljai vasúti állomáson tett, mikor kérdeztük u. i. tőle, hogy miért harszolt oly nagy tüzzel a szabó őska épület mellett? azt mondta: hát csak! Nekem ugysem kell az internátus, 8 gyermekem van ugyan, de e közül egy sem fog az internátusba járni, ha ott fizetni is kell s még 150—200 kor. át is! Hát hogy ne, most is jár két fiam Szombathiban, egyik egy suszternál, a másik a pedellusnál lakik, fizetek érte havonként 3 forintot, hát minek nekem az internátus? . . . S az a kolléga nyilatkozott így az internátusról, a ki bent a gyűlésen a leghangosabbak egyike volt. Hát az ilyenek akarják felállítani az internátus-t. Hát ez a szent tűz? Ez az a nagy lelkesedés? De ez talán csak egy fecske volt, egy fecske pedig nem csinál nyarat! Ezt különben a tornaljai óriási lelkesültség jellemzésére hoztam fel. Azt mondja tisztelt cikkíró ur, hogy ezt a lenulázott lelkesedést a magunk javára mégis 87 ezer koronára váltottam fel. Hát igen is! Tartom ezt ma is, és talán tudnám is a módját, hogyan lehetne azt a leguasmolt, lemodernizált, de általam mégis jónak, helyesnek s elég nagynak talált új épületet — komoly szakember meggyőző érve keltette bennem ezt a véleményem —

* Ezen cikknek az „audistur et altera pars” cívével fogva helyt adunk. Szerk.

felépíteni? S ha kíváncsi rá a cikkíró ur, négysem-közt talán meg is mondhatnám neki, sőt már most is elárulok neki annyit, hogy igen is, a mit szept. 21-én az értekezleten mondtam — hogy t. i. a gömői tanítósság erkölcsi alapjára, a nyerendő fundusra s a meglevő 20 ezer korona vagyonra akadna pénzintézet, a melyik 60 esetleg 65 ezer koronát kölcsönözne, — nem üres hang volt, természetes, hogy bizonyos feltételek volnának, a mit ha nem akarna teljesíteni a tanítósság, a dologból semmi sem lesz, de a mely feltételt teljesíteni a legkönnyebb. Azt azonban ne várja cikkíró tölem, hogy a szükséges felvilágosításokat mindjárt a piacra vigyem.

Tehát hiába csufolódott a tisztelt cikkíró ur, azzal a nagy lelkesítésre való buzdítással, mert ha akarja a tanítósság, hát nemcsak 20—30 év, de még csak nem is az 1916-ik év kell hozzá hogy meg legyen, hanem már a jövő évben felépülhet.

Különbben most is megismétlem, a mit szept. 21-én mondtam a vételre, ugyanis: Egyik — azaz kettő — bizottsági tag azt jelentette, hogy azért az épületért ígért valaki már is 70 ezer koronát, erre én azt mondtam: ne is tárgyaljunk tovább, vegyük meg rögtön 55 ezerért s adjuk el azonnal 70 ezerért, 15 ezer kor. szép nyereség volna. Hát persze, hogy nem fogadták el, mert hogy az egyház csak a tanítóknak adja oly méltányos áron. Hát erre igazán nem gondoltam, hogy a rimaszombati ref. egyház annyira nagylelkű a tanítóssággal szemben, hogy csak egyszerűen lemond a 15 ezer korona nyereségről csak azért, hogy a tanítóknak legyen internátusok. Tanítók, legyetek halásak s gygyétek meg azt a régi épületet, mert ettől függ idvességtek nektek is, gyermekeiteknek is!!

A többi szurkálásra nem reflektálok, hisz a légy-csipés is táj egy kissé, kellemetlen érzést okoz, de csakhamar elmúlik s el is felejtü az ember, hogy légy-csipete meg.

Hát édes jó uraim! Gömői tanítósság! Cikkem befejeztével én is hozzád fordulok s kijelentem, hogy az „internátusi bizottság sajómenti többsége” az első kapavágást már megtette; de nem a cikkíró szerint az „internátus sirjához”, hanem hogy úgy intezze a gömői tanítósság a maga dolgát, a hogy ő maga legjobbnak látja, s hogy évtizedek, sőt évszázad múlva is büszkén mutathasson rá az akkori tanítósság, „ezt az épületet méltó ösök építették, méltó utódoknak!!”

A ki érdekel az internátusi ügyben kifejtett véleményem, olvassa el a Rozsnyói Híradó f. évi 39. számában megjelent cikkemet, mely tisztán az internátus ügyével s nem személyekkel foglalkozik.

Hogy én lelkemből óhajtom, hogy az internátus Rozsnyón építtessék fel, azt sem magyarázom, sem védenem nem kell, de nem is titkolom. Különbben is az internátusnak Rozsnyón való felállítása arra mintegy predestinálva van, hisz itt találja meg érdekeinek kielégítését minden telekezet! . . . Pedig talán ezt is figyelembe kellene venni? . . . Váry László.

Esküdszéki főtárgyalások.

A helybeli kir. törvényszék esküdbírósa f. hó 3-án és 4-ikén itélkezett két ügyben. Első napon a szándékos emberölés büntetvénye kísérlete miatt vád alá helyezett Juhász György 40 éves, nős, susányi lakos, 4 gyermek atyja állott az esküdbírósság előtt, azért, mert f. évi április 3-ikán Susány község határában Kojnok Mártont szándékosan, de a nélkül, hogy szándékát előre megfontolta volna, forgó pisztolyal meglötte, azzal az elhatározással, hogy őt megöli; azonban csak 20 napon túl gyógyuló testisértést okozott rajta.

Az esküdbírósság elnöke Kolbay Sándor kir. táblai bíró volt, tagjai: Cséh István és Langhoffer Viktor bírák, jegyző Lehoczky Márton. A vádhatóságot Penyiggy Lajos kir. ügyész képviselte, a védelmet dr. Krausz Gyula ügyvéd látta el. Esküdtékként kisorsoltattak: Császkóczy Károly, Seres József, báró Ragdly Balassa Ferencz, Zsuffa Kálmán, Kozma Imre, Keresztessy József, Sichert Károly, Bornemisza Elemér, Szabó Gyula, Szabó Kálmán, Losonczy Kálmán, Szepesházy Kálmán.

A vád szerint Juhász György 1906. márczius havában kiment Amerikába, hová 1907. augusztusában felesége is követte. Az asszony ekkor áldott állapotban volt, s urának azt mondta, hogy 1907. tavaszán Kojnok Mártont erőszakot követett el rajta. Ettől kezdve folyton zivakodtak a házastelek, s a férj ütötte, verte az asszonyt, ki aztán halott magzatot hozott a világra. Később azonban kibékült a házaspár, s az anya újra családi öröme élé tekintett, s 1909. december havában hazajöttek Susányba, hol Juhász állította április 3-ikáig Kojnokkal nem találkozott. Ekkor vasárnapon a templom után megebédelt, 3 dezi pálinkát megivott Juhász és revolverét zsebetéve lesbe állott az utra, melyen Nagyszuhára haza kellett menni Kojnoknak. Délután fél 5-kor csakugyan jött Kojnok, s a két ellentél barátságosan üdvözölte egymást, beszélgetésbe elegyedtek egyszerre, Juhász kirántotta revolverét és Kojnokot meglötte.

A bizonyítási eljárásan tanukat is hallgattak ki, s azután Penyiggy Lajos vádbeszéde és dr. Krausz Gyula védőbeszéde után az esküdbírósság Juhászt 6 havi börtönre és 3 évi hivatalvesztésre ítélte.

Második napon Tóth János 26 éves róm. kath. vallású nős, andrási lakos, bányász, szándékos emberölés büntetvénye miatt állott a Kolbay Sándor elnökele alatt összegyűlt esküdbírósság előtt azzal vádolva, hogy Andráshiban f. évi augusztus 6-ikán Borták Mátyást szándékosan, előre megfontolt szándék nélkül karján és mellén egy megzurta egy késsel, hogy az nyomban meghalt. A nyomozás során megállapított, hogy az elhunyt több társával Andráshiban a jelzett nap estéjén a koresma előtt beszélgetett, s a rozsnyói bányatelepről hazafelé haladó Tóth János hozzájuk csatlakozott, majd Borták a közelében álló Tóthtól kérdezte, hogy miért akarta őt a télen megszurni, mire Tóth János zsebéből hirtelen kirántotta kését és Bortákba dőtte. A szurás föltétlenül halálos volt. A f. hó 4-kén megtartott főtárgyaláson bírók voltak: Dorgó Albert és Mészáros István, a vádhatóságot dr. Mészáros István kir. ügyész képviselte, a védelmet dr. Institoris Endre ügyvéd látta el. Es-

küdtékként kisorsoltattak: Bence Sámuel, Szabó Gyula, Losonczy Kálmán, Kozma Imre, Sichert Károly, Tinkó Mihály, Kálmán János, Varga István, Zavadzky Ede, Bodor István, Lemmer Gyula, Szojka Pál.

A vád és védőbeszéd elhangzása után az esküdték a feltett kérdésekre feleltek s veridiktük alapján a bíróság Tóth Jánost 5 évi fegyházra ítélte, a büntetésből 1 hónapot és 8 napot a vizsgálati fogsággal kitöltöttnek vett.

Vármegyei közgyűlés. Megyénk törvényhatósága f. hó 27—28-án tartja őszi rendes közgyűlést melyre következő meghívót adta ki a megye alispánja:

14718—1910. Gömör és Kishont vm. alispánja.

Hirdetmény.

A törvény és szabályrendelet értelmében tartandó rendes őszi vármegyei közgyűlés határidejéül Főispán ur ő méltóságával egyetértőleg f. évi október hó 27. és 28-ik napjának d. e. 10 órája Rimaszombati városába a vármegye házában nagy termébe tüzetett ki.

Midőn erről a közönséget értesitem és a vármegyei bizottság tagjait személyes megjelenésre hivatalból tisztelettel felkérem, egyttal köztudomásra hozom, hogy ez alkalommal a köztanácskozás kiválóbb tárgyait az 1911. évi vármegyei költségvetésnek megállapítása, egyéb vármegyei nem rendszeresített kiadásoknak fedezése, a vármegyei szabadrendelkezési alap javára a jövő 1911. évre kivetendő vm. pótdadó megszavazása, valamint az 1886. XXI. t. cz. 46. § a értelmében a tárgysorozatban szabályszerűen kihirdetendő egyéb közérdekű vármegyei közügyek fogják képenzi.

Rimaszombati, 1910. szeptember 29.

Lukács, alispán.

Hirek és vegyesek.

Személyi hír. Marzso Károly kir. tanácsos miskolci üzletvezető Alexy Hugó felügyelő pályafentartási főnök kíséretében hivatalos ügyben városunkban tartózkodott. Hivatalos ügyeinek elvégzése után a casinóban régi barátainak körében jelent meg, hol igen szíves fogadtatásban részesült.

Ünnepelt főnöknő. A vármegyei közkórházban ápolónői teendőket végző Paulai Szent Vincze-rendhez tartozó tagoknak lélekemelő, szép ünnepe volt f. hó 8-ikán. Az ünnep szinte családias jellegű, de bensőséges és meleg volt. A hosszú, kitartó, önzetlen fáradozás és közjó terén kifejtett negyedszázados munka elismerésének ünnepe volt. A király ugyanis Ederer Gizellát, az ápolónők főnöknőjét, a megyei közkórházban negyedszázadot meghaladó buzgó működése elismerésül a koronás arany érdemkeresztrel tüntette ki. Az érdemkeresztet f. hó 8-án adta át Bornemisza László főispán, kinek kíséretében megjelentek az átadás ünnepélyén: Lukács Géza alispán, Széman Endre prépostplébános, dr. Löcherer Tamás kórházi igazgató főorvos, dr. Kármán Aladár és dr. Sigmund József osztályvezető orvos, Dráskóczy István gondnok és Tibély László ellenőr. Az ápoló testvérek mindnyájan félkörbe állottak, szemben a király virágkoszorúval övezett képével, s nagy figyelemmel hallgatták a főispán beszédét, melyben méltatta a főnöknő hosszú időn át kifejtett odaadó önfeláldozó munkásságát. Elismerését és köszönetét fejezte ki, melegen üdvözölte a kitüntetés alkalmából, még sok sikert és hosszú életet kívánt az érdemes főnöknőnek. — Széman Endre prépostplébános ekkor feltűzte a meghatott főnöknő mellére a koronás arany érdemkeresztet, dr. Löcherer Tamás pedig a főispán felkérésére felolvasta az adományozó rendeletet. Erre Ederer Gizella, a kitüntetett főnöknő, szép és megleghangú beszédben mondott köszönetet a királyi kitüntetésért, megköszönte hálálán a főispánnak jóindulatát és figyelmét, amelylyel a királyi kegy elismerő fényét és sugarát az egyszerű munkás ápolónő felé irányította, majd köszönetet mondott a kórház igazgatófőorvosának és orvosainak s ezzel a jelen voltak lelkes éljenzése között köszönte meg dr. Löcherer Tamás főispánnak a kórház iránt mindenkor tanúsított meleg érdeklődését és azt a jövőre is kérte. Ezzel a szép kis ünnepély véget ért.

Beteg főpap. Részvétellel értesülünk, hogy Balás Lajos rozsnyói megyés püspök a kocsiából történt leszálalásnál lábát ütötte meg s így kénytelen orvosi kezelés alatt a szobát őrizni. Komoly bajról azonban szó sincs s örömmel várjuk a katolikus kör zászlójának felavatási ünnepélyére.

Lejárt szabadság. Dr. Gyürky Pál városi főjegyző szabadságidejéről mult héten visszaérkezett s átvette hivatalát. — Micheller E. méntelepi főhadnagy kétheti szabadsága után e héten haza érkezett.

Doktorrá avatás. Dr. Osváth Gyulát, Osváth Dániel rimaszécsi főszolgabíró jeles képzetségű fiát, kit a sárospataki főiskola egyik jogtanári állásába szeptember hó 20-án ünnepélyesen bevezettek s ki első fellépésével is megnyerő benyomást keltett, a mult hét végén avatták fel Budapesten államtudományi doktorrá. Ezzel a törekvő fiatal tanár a második diplomát is megszerezte.

Kinevezések. A vallás- és közoktatási miniszter Henney Katalin okleveles tanítónőt, — özv. Henney Kálmán leányát — az ázostonlaki állami elemi népiskolához, Tóth Mária és Csipkayné Nagy Eleonóra okleveles tanítónőket pedig a csetneki állami elemi népiskolához rendes tanítónővé nevezte ki.

Áthelyezés. Az igazságügyminiszter Haász Béla aranyosmaróthi kir. járásbírósi irnokot — ki a helybeli ménteleposztálynál mint őrmester az irodában volt alkalmazva s — a helybeli kir. járásbíróssághoz helyezte át. Az állás a Sántha Antal irnok Egerbe történt áthelyezéssel jött üresedésbe.

Szerkesztő változás. A „Rozsnyói Híradó” szerkesztője: Hazslinszky Rezső lemondott s a lap legutóbbi számát már Pásztor Mihály főgimn. tanár szer-

keszti, s mellette társszerkesztőként Váry László működik. — A „Losonczy Újság” szerkesztőségében is változás állott be, amennyiben Gellén Endre felelős szerkesztő lemondott tisztéről s dr. Vályi Béla losonczy ügyvéd lett az új szerkesztő.

Halálozás. Mintegy 25 évvel ezelőtt az itteni társasköröknek szeretett, kedves tagja volt a magasműveltségű, kedves, szeretetreméltó modoráról széles körökben ismert Lőrinczy Anna, Lőrinczy Endre tekintélyes ügyvéd leánya, kit aztán Mészáros József lelkész vett feleségül. A féltő, nagy gonddal nevelt leányból példás asszony, odaadó hű feleség, jólelkű, gondos anya lett. A sors azonban nehéz esapást mért reá, nemrégiben elvesztette szerető élettársát, s azóta reánehedezett lelkére a keserű bánat sulya. F. hó 2-án követte férjét, 44 éves korában meghalt Negyeden. A mélyen sújtott család következő gyászjelentést adta ki: „Alulírottak fájdalomtól megtört szívvel tudatják, hogy forrón szeretett, felejthetetlen édes anyjuk, testvérük, illetve sógoronőjük Özv. Mészáros Józsefné szül. Lőrinczy Anna f. évi október 2-án 44 éves korában elhunyt. — A drága halott földi maradványai e hó 4-én d. u. 3 órakor fogtak a negyedi ref. temetőben örök nyugalomra tételni. — Negyed, 1910. október 2-án. — Áldás és béke lengjen a kedves halott drága porai felett! Mészáros Annuska, Mészáros József gyermekei. Özv. Tólas Mihályné, szül. Mészáros Katalin, Mészáros Győző, dr. Mészáros Károly, Mészáros Erzsébet sógora, illetve sógoronője. Lőrinczy György, Lőrinczy Judit testvérei.” A haláleset lesújtó híre széles körökben kelt őszinte részvétet.

Oktober hatodik ünnepség. Az aradi 13 vértanu emléket a rimaszombati főgimnázium évről évre megszokta ünnepelni. Az idén Ferenc Samu dr. igazgató tartott eszmékben gazdag, kegyeletes megnyitó beszédet, majd Arday Dezső VIII. oszt. tanuló szavalta el mély érzéssel Ábrányi gyönyörű alkalmi költeményét. Erre Tóth Géza Tompaköri ifjúsági elnöknek jól átgondolt beszéde következett, majd ismét Ferenc István VIII. oszt. tanuló szavalta el Nagy György alkalmi költeményét. Az ifjúság pedig az ünnepség elején együttesen énekelte a Himnuszt, a végén pedig a Szózatot. A főgimnázium épületén kívül még a vármegyeházán láttuk e napon a gyászlobogót lengeni. Hasonló kegyelettel ülte meg a gyászos emlékü október 6-át a gym. „Pósa Önképzőkör” is. A „Himnusz” elneklése után Angyal Kálmán ifjúsági elnök nyitotta meg a díszülést alkalmi beszédével. Eisele Ottó nagy hatással szavalta el Ábrányi Emil: „Dal a római ifjúsághoz” című költeményét. Frenyó Dezső felolvasta a Klein Samu által szépen megírt október 6-iki események történetét. Máté Dezső Váradi Antal „Okt. 6” című költeményét szavalta. A díszülést Komáromy Géza tanárelnök szavai zárták be, a ki a megdöbbenést mártírokról való kegyeletes visszaemlékezés kapcsán hazafias érzellemmel buzdította az ifjúságot az igazi honszerelme. A „Szózat” elneklésével az ünnepély véget ért.

A főrendiház bizottságai megalakulván, sipeki Balázs Lajos roznói megyéspüspököt a pénzügyi bizottságba választották be.

Fehér-kereszt értekezlet. A gömörmezei Fehérkereszt-egyesület igazgató választmánya f. hó 6-án Lukács Gézáé és Hámos László elnöklété alatt ülést tartott, melynek fontos tárgya volt az egyesület által tartott Nyomorék gyermekotthon további fejlesztése és fenntartása. Ugyanis az egyesület ma 50 gyermeket gondoz hajlékában, de anyagi ereje gyengeségénél fogva többre nem képes, minthogy e gyermekeket 15 éves koráig tartja és akkor kénytelen illetőségi községébe elszállíttatni. Az illetőségi községek pedig ezen nyomorult gyermekeknek nem képesek létegsistentiát biztosítani, de testi fogyatkozásuknál fogva ők magok sem képesek kenyereket megkeresni. Az egyesület tehát akként vél ezen segíteni, hogy tanműhelyt óhajtott berendezni az otthonban, hol a gyermekek megfelelő oktatásban részesülhének és így, mint egyes mesterségekben kitanult egyének szállíttatnának vissza 15 éves korukban a községekbe. Az egyesület ez irányban felirati kérelemmel fordult a belügyi kormányhoz, hogy államsegély hozzájárulással a régi gimnáziumi épületet és czélna megvásárolhassa. A kérelmet Bornemisza főispán erősen fogja támogatni.

Állandó választmányi ülés. Bornemisza László főispán elnöklété alatt a vármegye állandó választmánya f. hó 7-én ülésezett, melynek egyedüli tárgya volt a vármegyének 1911-ik évi költségvetésének megtárgyalása és megállapítása. A költségvetés részletesen és pontonként vétett tárgyalás alá s megfelelő határozati javaslatot terjeszté az ősi rendes közgyűlés elé.

Kitüntető miniszterium. A weni érdesseti és vadászati kiállításon a földmívelési miniszterium versenyen kívül kitüntető oklevelet kapott. Itt említjük meg, hogy az összes méntelepekről és ménesekről 2—2 gyönyörű mén volt kiállítva. A helybeli méntelepszárműről is „Pluto Ancona” és „Conversan Slatina” nevű remek két mén volt kiállítva; a lovakat mult héten szállították haza.

Áthelyezés. A pénzügyminiszter, mint magánúton értesültünk, Komcsó István járási számvevőt Feledről Rozsnyóra, Bazilidesz Géza járási számvevőt számvisztí minőségben az itteni pénzügyigazgatóság számvevőségéhez, Török László itteni pénzügyi számtisztet pedig a feledi főszolgabíróság mellé járási számvevővé helyezte át.

Képviselőnk Aradon. Farkas Zoltán, kerületünk országgyűlési képviselője, f. hó 6-ikán Tisza István gróf kíséretében Aradra utazott s a 13 vértanu emlékére rendezett hazatias ünnepélyen részt vett.

Házasság. Dr. Fodor Kálmán ügyvéd, tart. es. és kir. tüzérhadnagy, ki városunkban volt ügyvédjelölt és fiatalágunk egyik rokonszenves tagja, Fodor Zoltán kir. törvényszéki bíró özvegye, f. hó 4-én kelt egybe Sajtó-szentpéteren Mándy Alicevel. Az esküvőn előkelő násznép volt jelen.

Kirendelés. Siposs Béla kir. mérnök, a délvideki árvizek tolytán elfoglalt munkálatokhoz, Krassó-szörény vármegyébe: Lugosra lett kirendelve egy időre.

Új állatorvos. A helybeli m. kir. méntelepszárműnél a hosszú idő óta betöltetlen állatorvosi helyre

áthelyezték Kovács István állatorvost Komáromból. Az új állatorvos már ideköltözött.

Értékes ajándék a természetrajzi muzeumnak. Munkácsi Süte István ügyvéd a mult télen megtett egyiptomi utjának emlékekül igen értékes szép ajándékot adott főgimnáziumunk természetrajzi muzeumának. Egy asztalszekrény tele a legdíszesebb tengeri csigák, kagylók és korallok héjaival s hozzá a sivatagok homokja. Az egész gyűjtemény olyan, hogy díszre válnék a legnagyobb városok muzeumának is. Erdekklődők megnézhetik a természetrajzi muzeumban.

Közigazgatási bizottsági ülés. A vármegye közg. bizottsága f. hó 6-án tartotta rendes havi ülését Bornemisza főispán elnöklété alatt. Az ülésen kettő kivételével az összes tagok jelen voltak. A rendes ügydarabokon kívül fontos tárgya volt a bizottságnak nagy gondal és részletességgel összeállított féléves jelentése, mely melegen emlékezik meg Bornemisza Lászlónak, volt alispánunk főispáná történet kinevezéséről és Lukács Géza volt főjegyzőnek alispáná történet megválasztásáról. Napirend előtt néh: Kubinyi Aladár curiai bíró, törvényszéki elnök érdemelt jegyzőkönyvében megörökíteni határozta el a bizottság. Ez után az alispán élő szóval bőven referált a kolera terjedésének megakadályozása czéljából tett intézkedéseiről. Hevessy Bertalan közönnel és elismeréssel fogadja az alispán és ennek nyomán tett főszolgabírói, szóval hatósági intézkedéseket, melyhez még Hámos László szólott hozzá szintén ez irányban. Utóbbi azonban kérte, hogy a trágyadombok és telepek kihordatásától a rendelet tekintsen el, mert vetés idején erre a gazdák képtelenek. Bornemisza főispán teljesen elegendőnek találja, ha az udvaron lévő etéle hulladékokat távolítják el, a trágyadombok pedig megszejjel locsoltatnak le, illetve fertőtleníttetnek. A bizottság ezen propositiót megnyugvással fogadta. Dr. Meskó főorvos előadása alapján a bizottság az alispán azon határozatát, mely szerint Rimaszombatr. t. várost kötelezte egy új járványkórház felépítésére, jóvá hagyta. A kir. pénzügyigazgató jelentése szerint az ex lex megszűnése tolytán az adók már szépen folynak be. Még Pogány kir. tanfelügyelő referált egy fontos ügyet és pedig, hogy a képzéssel nem bíró néptanítók vagy a képzés vizsga letételére köteleztesse és ezután szolgálatban meghagyassanak, vagy pedig a megfelelő rendes nyugdíjban részesíttessenek, mert ha a miniszternek e tárgyban kelt rendelete szigorúan lesz végrelajtvva, sok család fog kenyér nélkül maradni. A bizottság a tanfelügyelő véleményes javaslatát méltányosnak találta és elfogadta. Ülés után a felebbzési választmány ült össze és Szakall árvaszéki elnök referádája alapján több ügyben hozott határozatot.

Közegészségügyi bizottság ülése. A vármegyei közegészségügyi bizottság f. hó 4-én Lukács Géza alispán elnöklété alatt értekezletet tartott, melyen a főjegyző kolera járványra való tekintettel tárgyalták azon intézkedéseket, melyek a járvány megállítására keresztil-íendők s megleendőkk akkor, ha esetleg kolera megbetegedés nálunk is történne. A bizottság elhatározta, hogy a törvényhatósági közgyűlés elé a betegok elhelyezése, orvosi ellátás és ápolás érdekében javaslatokat terjeszt. A járványkórházak létesítése mellett fontos az a javaslat, hogy minden járárorvos mellé egy fertőtlenítő és egy betegápoló alkalmaztassék, kik dr. Meskó Miklós vmegyei főorvostól nyerik kiképzésüket. Járványorvosokról is gondoskodni kell szükség esetén s a törvényhatóságot felkéri a bizottság, hogy a községi és körorvosokról szóló vármegyei szabályrendeletnek kormányhatósági jóváhagyását felirattal sürgeesse meg, mert csak ez esetben remélhető, hogy az úresedésben levő körorvosi állások betölthetők lesznek.

Agarászverseny. A gömörvármegyei agarászegyesület által folyó hó 7-én pénteken és 8-án szombaton tartott agarászversenyéről midőn e sorokat írjuk, csak részleges eredményről számolhatunk be, mivel a verseny pénteken nem nyervén végleges befejezést az szombaton folytatódik s így a végleges verseny eredményt csak legközelebbi számunkban fogjuk közölhetni. Addig is fényes sikerrel számolhatunk be, mivel a verseny igen nagy érdeklődés s kedvező időjárás mellett tartatott. Összesen 14 agar vett részt a versenyben és pedig: Fáy Antalnak 4, Lelbach Gyulának 3, Porosz Miklós-nak 3, Szontagh Zoltánnak 3 és Grót Vay Dezsőnek 2 agara. — A versenyt Patnoky Móríczy vez. gyűl. képviselő az egyesület elnöke nagy szakértelemmel irányította, míg Gundelfingen József az egyesület titkára buzgó tevékenységet fejtett ki a sikeres rendezés érdekében. A bírói tisztelet Farkas Géza végezte teljes szakavatottsággal. Földmívelésügyi miniszterium ezen versenyre kiválóan szép első díjat, egy ezüst szivar- és cigarettakassettát adományozott az egyesületnek. Versenyen ott voltak: Boross Zoltánné, Csoma Boróka, Diószeghy Lászlóné, Draskóczy Lászlóné, Fáy Szontagh Rózsa, Farkas Gézáé, Farkas Matild, Madeimoiselle Caovin, Gundelfingen Mária, Glósz Aranka, Hevessy Hámos Mariska, Horváth Józsefné, Horváth Ilonka, Hisnyay-Heinzelmann Altrédné, Hisnyay-Heinzelmann Ellike, özv. Hevessy Sándorné, Hegyessy Sandi, özv. Kinczig Ferenczné, Máriaassy Lászlóné, Máriaassy Lili, Ragályi Gyuláné, Ragályi Etelka, Patnoky Móríczy, Szakall Andrásné, Szakall Eta, Seifert Antalné, Seifert Róza, Szentmiklóssy Kálmáné, Várady Dánielné, Miss Wood, Zmeskál Józsefné, továbbá Balás Géza, Bánó Iván, Bornemisza Elemér, Boross Zoltán, Bucsó Kálmán és László, Darvas Pál, Diószeghy László, Fáy Antal, Fáy Elemér, Fáy István, Fáy Viktor, Farkas Géza, Farkas Zoltán, Gundelfingen József, Hámos Aladár, Hámos Antal, Hámos László, Hanvay József, Hegyessy István, Hevessy László, Hisnyay Heinzelmann Béla, Horváth József, ifj. Kubinyi Andor, Ladányi László, Lelbach Gyula, ifj. Lokcsánszky András, Mannó Sándor, Máriaassy Gyula, Máriaassy László, Micheler Béla, Nagy Aladár, Orosz Miklós, Patnoky Móríczy, Soldos Árpád, dr. Soldos Béla, Soldos Elemér, Soldos Kálmán, Szelezky Zoltán, Szentiványi Árpád, Szentmiklóssy Kálmán, ifj. Szentmiklóssy Kálmán, Szentmiklóssy László, Szontagh Zoltán, Stojkovich József, Török Béla, Várady Dániel, Gróf Vay Dezső, Vajda István, Vitéz Árpád és Zmeskál József. A verseny első napján este a Hungária szálloda nagytermében sikerült és reggelig tartó fényes táncmulatság volt.

Jegyzői gyűlés. Gömörkishont vármegyebeli községi és körjegyzői egyesülete folyó hó 5-én Bánrévén tartotta őszi közgyűlését számos egyesületi tag részvételével. Hevessy László és Molitöriss Zoltán járási főszolgabírák jegyzői egyesület disz tagjaival megválasztattak. Későn kapván az értesítést helyszüké tolytán csak röviden referálhatunk. A folyó hó 16-án Budapesten

megtartandó országos központi jegyzői gyűlésre id. Földtölgy Ottmár egyesületi elnök, Lovcsányi Béla egyesületi főjegyző; Fűsi Rezső és Szlacsányi Ferenc egyesületi tagok küldettek ki. Impozánsan nyilvánult meg azon óhaj, hogy Valkay László felsőbalogi és idősebb Földtölgy Ottmár felső vályi jegyző egyenül eső tagok, mint közel 40 évi szolgálatot buzgón teljesítő egyének, magas kitüntetésre melegen ajánltassanak.

Névnapi megváltás. Dr. Cziner Miksa ügyvéd — miután nevenapja ezidén a szent ünnep előnapjára esik — nem tarthatja meg a névnapot, annak megváltásaként 20 koronát küldött lapunk szerkesztőségéhez a „Napközi Otthon” czéljaira. Az összeget rendeltetési helyére juttattuk s a jótékony adományért e helyen is köszönetet mond az elnökség.

Jótékony adomány. Özv. Beliczky Viktorné, Boczkó Dánielné, Lengyel Györgyné, dr. Ráróssy Gyuláné külföntéle gyűmölését; Pásztor Gyuláné pedig ruhanevet adományoztak a Nyomorék Gyermekotthon részére. A gömörmezei Fehérkereszt Egyesület elnöksége ez uton köszöni hálásan és nyugtázza az adományokat.

Szülésznők tanfolyama. A vármegyei köz-kórházzal kapcsolatos kerületi alsófokú bábaiskolában e héten kezdődött a két hónapig tartó magyar nyelvű tanfolyam, melyen a tananyagot most is dr. Löchever Tamás igazgató főorvos adja elő.

Gyorsvonatok feltételes megállása. A budapest—galánta—zsolnai vonalon közlekedő, Budapest nyugoti pályaudvarra d. e. 9 óra 40 perczkor érkező, valamint a Budapest nyugoti pályaudvarról este 6 óra 50 perczkor induló gyorsvonatok f. évi október hó 1-től kezdve Melesicz állomáson utasoknak fel és leszállása czéljából feltételesen megfognak állíttatni. Az előbbi gyorsvonat Melesicz állomást reggel 5 óra 40 perczkor, az utóbbi pedig éjjel 10 óra 41 perczkor érinti. Budapest, 1910. szept. 28. A forgalmi főosztály igazgatója: Kotányi.

Dijlovaglás. A fővárosi lapokban olvastuk, hogy Guzmán Miksa a miskolci VI-ik lovas tüzérezred kapitánya, a Dunántul megtartott parancsörtiszi díjlovaglásban a második díjat vitte el. A kitiünő lovas ezeltől 17 évvel az itten állomásozó tüzérezrednél szolgált mint kadet, s már akkor feltűnt lovaglásával. Azóta több versenyen vitte el az első díjakat is és az első-rangu lovas tiszték sorában szerepel az armádiában. Dícséretére legyen még megemlítve, az itten nagyon kedvelt kis kadet azóta teljesen megmagyarosodott sőt honosította is magát.

Vadász-szerencse. Lapunk mult számában emlékeztünk meg arról, hogy Marton János, a rimamurányi vasmű részvénytársaság főügyésze, a klenóczi erdőségekben bögésen egy szép szarvasbikát ejtett el. Azóta arról értesülünk, hogy még egy másik bikát is hozott terítékre, mely az előbbinél jóval szebb példány volt és 200 lépés távolságról terítette le egy jól irányzott lapoczkával. Bár körülbelül 20 bika bögött a területen, a többi Nimródoknak most nem volt szerencséje.

Kuglizóbezáras. A helybeli Polgári Olvasókörben a kuglizó ünnepélyes bezárasa ma folyó hó 9-én lesz. Ez alkalomból este 6 óra után tíz óra vacsorát rendeznek a körben.

Pörköltkedvelők mulatsága. A nyustyai pörköltkedvelők a központi szállodában f. hó 18-án szüreti mulatságot rendeznek.

Épületjavítási munkák. A miskolci keréskedelmi és iparkamara értesíti az érdekelteket, hogy a rimakokvai r. k. paplak helyreállítási munkálataira pályázat hirdettetik. Az ajánlatok legkésőbb f. évi október hó 17-ig a rimaszombati m. kir. államépítészeti hivatalhoz nyújtandók be.

Vásáráthelyezés. A klenóczi Demeter-napi országos vásár, mely rendes körülmények között mindig október hó 26-ik napján szokott megtartatni, az idén kivételesen — miniszteri engedély mellett — október hó 27-ik napján lesz megtartva.

A Kárpát-egyesület gömőri osztálya jelenleg a taggyűjtés stádiumában van. Ugy halljuk, hogy százon felül vannak már a tagok, de úgy látszik, mintha az egyesület nagyon vissza húzódnék, mert aranyért sem lehet látni egyet sem a taggyűjtő ívekből és a megyei lapokat sem igen értesítik az egyesület ügyeiről, legalább a mi lapunk nem dicsekedhetik vele, hogy létezik e ilyen egyesület? Pedig az egyesületnek érdekében áll, hogy a nagy nyilvánosság elől ne zárkózzék el, hanem keressen fel mindenkit, a ki érdeklődést tud iránta kelteni.

Védekezés. A kolera ellen való védekezés vármegyénkben a legnagyobb mértékben történik. Mult héten a vármegye minden községébe magyar és tólytvü felhívások mentek szét Lukács Géza alispán aláírásával, melyekben figyelmeztetik a lakosságot a helyes életmódra és megtartásra, valamint az egészségügyi intézkedések és rendeletek szigorú betartására. Egyebekben pedig a városok és községek az egész vonalon nagy gondot fordítanak a rendre és tisztaságra s az elrendelt óvintézkedések a legnagyobb pontossággal vitetnek keresztül.

Színészeink Eperjesen. Mezey Kálmán jól szervezett színtársulata Eperjesen f. hó 1-én megkezdte előadásai sorozatát; úgy halljuk, hogy az eperjesiek nagy melegséggel s élénk rokonszennvel fogadták a társulatot, s a közönség kedvencei ott is: Feledi Boriska, kinek minden fellépésekor lelkes ünneplésben van része, továbbá Markovits Margit, Görög Olga, Fátoly Heddy, Szőregy Gyula, Gáspár és Ernyey. A fővárosi lapokban azt olvastuk, hogy Feledi Boriskát a délvideki színikerület igazgatója akarja elszerezőtteni. Reméljük, hogy Mezey a kedves művésznőt nem enged el s tavasszal újra gyönyörködhetünk remek játékában!

Ujjonczok bevonulása. A helybeli méntelepszárműhöz mult héten 28 ujjoncz vonult be. Az ujjonczok mind magyar nyelvűek s többnyire zemplénvármegyei illetőségűek.

Hivatalos órák megállapítása. Pénzügyigazgatóságnak, a számvevőségnek és a kir. adóhivatalnak hivatalos órái a téli időszakra való tekintettel október hó 1-től kezdődőleg 1911. évi április hó 1-ig reggeli 8 órától, délután 2 óráig tartatnak.

